

KWK „Saturn”

Historia

Zakład Górniczy działający na terenie Czeladzi, Będzina (dzielnice Syberka i Zamkowe) i Sosnowca (dzielnica Milowice i częściowo Pogoń i Stary Sosnowiec) w latach ok. 1860 do 1993r.. W latach 1993-1996 przeprowadzono likwidację kopalni.

Wcześniej funkcjonujące w tym rejonie kopalnie działały pod nazwami: Czeladź, Saturn, Milowice, Czerwona Gwardia.

Geologia

W budowie geologicznej udział biorą utwory czwartorzędu, triasu i karbonu. Utwory karbonu w obszarze kopalni Saturn zalegają w postaci niecki. Wychodnie tych utworów na powierzchnię znajdują się w południowej części obszaru a najgłębiej zalegają w części środkowej w części północnej doszło do zmycia pokładów i obecne są jedynie w północno – wschodnim narożniku obszaru. Najbliżej powierzchni pokłady węgla znajdują się w zachodniej i południowej części złoża. Obszar charakteryzuje się bardzo złożoną tektoniką, poprzez którą obszar eksploatacji węglowej KWK Saturn podzielony jest na kilka bloków. Warstwy karbońskie przecięte są południkowo w dwóch liniach tj, na linii uskoku Przełajka – Siemianowicki – Wielki w części zachodniej oraz Wschodni – Centralny w części środkowej oraz szereg mniejszych, równoleżnikowo przebiegających uskoku (Północny, Południowy, Mortimer)

Górnictwo

Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady 412, 414, 415, 501, 504, 506www, 510, 611, 612, 615 i 620 w strefie głębokościowej od 0 do ok. 400. Miąższości pokładów i wybieranego węgla zmieniały się od ok. 1 do 8-9m (pokład 510)

Zagrożenia zapadliskowe

Istnieje na terenach w podłożu których prowadzono eksploatację węgla w strefie wychodni pokładów a więc głównie w zachodniej i południowej części obszaru górniczego kopalni Saturn. .

Taką eksploatację prowadzono w pokładach 412, 414, 415 (warstwy rudzkie), 501, 504 i 510 (warstwy siodłowe) oraz 611, 612, 615 i 620 (warstwy porębskie). Największe zagrożenie istnieje na terenach płytkiej eksploatacji pokładów 501 i 510 ze względu na znaczną grubość wybranej warstwy (ok. 5 – 6 m).